

at foreslaae tilføjet en Bestemmelse, hvor-
 efter saadanne Lig skulle kunne begraves paa
 vedkommende Sogns Kirkegaard.

Med disse faa Ord tillader jeg mig at anbe-
 fale dette Endringsforslag, der synes mig me-
 get vel at kunne passe til nærværende Lov, der
 rigtignok allerede er undergaaet tvende Behand-
 linger. Mange kunde maaskee være af den
 Formening, at Indholdet af den nye § 4 er
 af en saadan Bessaffenhed, at en særskilt Lov
 desangaaende burde udkomme; men Sagen fo-
 rekommer mig dog at være allfor ubetydelig,
 til at dette skulde være nødvendigt.

N. P. Hansen: Af de Forhandlinger,
 som nylig ere foregaaede her i denne Sag,
 saavel som ogsaa af de Oplysninger, man se-
 nere har forsøgt at indhente, forekommer det
 mig at fremgaae, at det er en Tvivlsag, hvor-
 vidt Kirkegaardene ere ublagte for de Sognes
 Beboere, som ubelukkende høre til den lutheriske
 Kirke, eller hvorvidt de fra oprindelige Tider
 kunne antages at være ublagte som Begravel-
 sespladser for alle dem, der døe, eller som fin-
 des døde indenfor de Gennemærker, der adskille
 det ene Sogn fra det andet. Jeg skulde være
 meget tilbøjelig til at ansee det Sidste som en
 almindelig Regel, nemlig at Alle, som findes
 døde indenfor Sognets Grændser, ogsaa skulde
 have Ret til at begraves paa Sognets Kirke-
 gaard, men det er tvivlsomt, og det er vist, at
 det i alt Fald har været en Tvivlsag, om Menne-
 sker, der her i Landet have havt en fra den lu-
 theriske Kirke afvigende Troesbekjendelse, have
 en saadan Ret; det er blevet nægtet eller idet-
 mindste vanskeliggjort, at Eigene af saadanne
 Personer begraves paa det vedkommende Sogns
 Kirkegaard. Medens det saaledes er uvist, om
 de Paagældende maae begraves paa det vedkom-
 mende Sogns Kirkegaard, eller om der skal ta-
 ges andre Forholdsregler, s. Ex. at de skulle
 begraves udenfor Kirkegaarden — at det Sidste
 er bragt i Anvendelse, kan jeg imidlertid ikke
 paavise — veed jeg dog, at det er forbundet med
 stor Vanskelighed at faae saadanne Lig begravede,
 og naar det endelig igjennem vidtløftige Fore-
 spørgseler er kommen dertil, at en saadan Til-
 labelse er givet, er det dog blevet betragtet som
 en Naadessag, uagtet man tør antage, at

der i slige Tilfælde kan have været Spørgs-
 maal om Lig af saadanne Personer, som i
 borgerlig Henseende kunne have været meget
 nyttige og virksomme Individuer i den Com-
 mune, til hvilken de hørte, og muligviis have
 svaret alle de Afgifter, som have været forbrede
 til Kirkegaarden og til Vedligeholdelsen af Kir-
 tegaardens Hegn; for disse Personers Vedkom-
 mende har det, som sagt, været betragtet som
 en Naadessag, om de maatte begraves paa
 Sognets Kirkegaard, og det er alene skeet af
 den Grund, at der i den Henseende saanedes
 klare Bestemmelser. Da der nu i dette Die-
 blik foreligger et Lovforslag, der nøie berører
 dette Forhold, er det forekommet mig med Hen-
 syn til vor Tids Begivenheder at være ikke
 alene ønskeligt men ogsaa aldeles nødvendigt,
 at der igjennem Lovgivningen tilvejebringes
 Klarhed i dette Spørgsmaal. Af denne Grund
 er det, at jeg i Forening med 14 andre Med-
 lemmer har tilladt mig at foreslaae denne Til-
 føjning til Loven; thi naar Grundloven til-
 stæder den Enkelte at dyrke Gud paa den
 Maade, der stemmer med hans Overbeviis-
 ning, og Menneskene saaledes, uanset deres
 forskjellige Troesbegreber, have Ret til i levende
 Live at virke og arbejde sammen, forekommer
 det mig virkelig at være en barnagtig Fordom
 at ville bibeholde en saadan Bestemmelse, hvor-
 efter der imellem de døde Legemer skulde være
 en saadan Adskillelse, at nogle skulle have Ret
 til at begraves paa Sognets Kirkegaard, me-
 dens det formenes andre. Det forekommer
 mig, som sagt, at efter Døden maa der være
 en lige Ret for Alle; thi ellers kunde det see ud,
 som vi vilde sige, at i levende Live kunde det nok
 gaae an, at Mennesker af forskjellig Overbeviis-
 ning leve sammen, men naar de ere døde, maa
 man anvende en større Forsigtighed, og saa
 maa man være mere vaerksom med, at de i
 Graven ikke komme i nøie Berørelse med hin-
 anden; efter den Frihed, der er givet for Li-
 vet, kan jeg ikke skjønne Andet, end at en saa-
 dan tvetydig Betragtning kan udledes deraf.
 Nu veed jeg vel, at der er Enkelte, der sige,
 at man ikke skal give Disfenterne lige Ret til
 at faae deres Døde begravede, idet en saadan
 Ret kunde betragtes som en Tilskyndelse til at
 forøge deres Antal, og at man snarere skulde